

Besze Livia tanító

Kaposváron végeztem el a tanítóképző főiskolát és 1997 óta dolgozom Budapesten a Herman Ottó Általános Iskolában.

Kezdetben napközis pedagógus voltam, amit azért szerettem, mert nagyon jó volt délutánonként kötetlenül beszélgetni, játszani a gyerekekkel. Nagyon jó kapcsolatom volt a szülőkkel is. Nevelni csak úgy lehet jól az iskolában, ha a családdal közösek a céljaink, hasonló az értékrend, amit közvetítünk. Ezt azóta is vallom.

2013-tól osztályfőnök lettem és ezt a feladatot is megkedveltem, mert nagyon jó érzés megtanítani a kis elsősöket írni, olvasni, számolni. Megpróbálom határozottan, de türelmesen vezetni a csoportomat, osztályomban nyugalomban folyik a munka. Szeretem, ha minél önállóbbak a gyerekek, hiszem, hogy amire képesek, azt nem kell megcsinálni helyettük. A gyerekek által jól elvégzett feladatok őket is, és engem is örömmel töltenek el. Segítünk annak, akinek szüksége van rá, és tudunk örülni egymás sikereinek is.

Négy év alatt igazi közösség alakul a tanítók munkája nyomán, már „fél szavakból is megértjük egymást”, úgyhogy mindig nehéz szívvel válok meg az osztályomtól.

Kedvenc tantárgyam a matematika, a gyerekek többsége is szereti ezt a tárgyat, több mint tízen járnak matek szakkörre, jó eredménnyel veszünk részt a versenyeken.

Arra is büszke vagyok, hogy az osztályomba járó gyerekek szeretnek olvasni, sokan hoznak magukkal könyvet és a szabad idejükben is gyakran olvasgatnak.

Egy gyermekem van, ő is „hermanos”, most nyolcadikos, a középiskolai felvételire készülünk, így átérzem az iskolaválasztás nehézségét, felelősségét.

Kívánom mindenkinek, hogy megtalálja gyermeke számára a megfelelő helyet!

Besze Livia